

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

D E C I Z I E

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului Aculicev Dmitri, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2019 și a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 10 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

Aculicev Dmitri xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.08.2017 – 10.04.2019;

Instanța de apel: 22.05.2019 – 24.09.2019;

Instanța de recurs: 05.05.2020 – 28.10.2020.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 10 aprilie 2019, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 30 000 (treizeci mii) lei.

A fost încasat din contul lui Aculicev Dmitri în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 389 (trei sute optzeci și nouă) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Aculicev Dmitri, la 08 martie 2017, aproximativ ora 16:10 – 16:25, în timp ce se afla pe str. Vasile Lupu, 30, mun. Chișinău, acționând cu intenție directă, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva temei întemeiat, a acționat agresiv asupra lui Șargarovschi Nicoleta, numind-o pe aceasta cu cuvinte ofensatoare, după care, manifestând cu cinism și obrăznicie deosebită, ignorând vădit faptul că pătimita Șargarovschi Nicoleta este după gen și construcție corporală, o persoană evident mai vulnerabil fizic, a agresat-o, lovind-o în regiunea capului, prin ce

i-a cauzat părții vătămate dureri fizice și vătămări corporale.

Astfel, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 843/D din 13 martie 2017, s-au exteriorizat prin: traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comotie cerebrală, echimoze la nivelul antebrăzului drept, hemoragie în patul unghial drept IV mâna dreaptă, ce au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contodont dur, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Acțiunile lui Aculicev Dmitri, au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.*

3. Avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal intentat în privința lui Aculicev Dmitri, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, să fie încetat, din motiv că fapta constituie o contravenție, conform art. 275, 284 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, și dispunerea pornirii procesului contravențional în privința lui Aculicev Dmitri, în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

3.1. În motivarea apelului a indicat, că martorii Patron Nicoleta, Goliș Cristina și Arman Nicoleta au dat declarații contradictorii cu referire la modul și desfășurarea evenimentelor care au avut loc în fața automobilului, între Aculicev Dmitri și Șargarovschi Nicoleta, menționând diferite perioade de timp.

A susținut, că nu a fost elucidat faptul dacă Șargarovschi Nicoleta a fost lovită intenționat sau a fost împinsă de către inculpat. Totodată martorii au indicat că nu au văzut nemijlocit dacă Șargarovschi Nicoleta a fost lovită s-au îmbrâncită cu forța, iar în acest sens urmează a fi apreciate doar declarațiile martorului Patron Nicoleta, care a indicat că partea vătămată a fost cea care a inițiat conflictul.

Consideră că martorul Arman Nicoleta a dat declarații subiective, deoarece aceasta era șoferul care a încălcat Regulamentul Circulației Rutiere prin parcare neregulamentară și crearea obstacolelor pentru pietoni.

A subliniat, că fapta care a avut loc la 08 martie 2017, a durat aproximativ 5-10 minute și prin urmare, evenimentele nu au avut o intensitate și grad sporit social și nu au dus la deranjarea ordinii publice, iar elemente de cinism și obrăznicie deosebite nu s-au întrunit în acțiunile lui Aculicev Dmitri.

Astfel, a menționat că în acțiunile lui Aculicev Dmitri nu se întrunește elementul principal al laturii obiective al infracțiunii de huliganism, și anume încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o lipsă de respect față de societate în prezența mai multor persoane, indicând prevederile

Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr. 4 din 19 iunie 2006.

Din acțiunile lui Aculicev Dmitri, nu rezultă careva elemente de cinism deosebit, obrăznicie, în contextul în care dintre trecătorii sau persoanele aflate la fața locului, nu s-au plâns că ar fi fost deranjați cumva de fapta care a avut loc, or, cei care au generat situația, au fost martorii Patron Nicoleta, Goliș Cristina, Arman Nicoleta și partea vătămată Șargarovschi Nicoleta, care au desconsiderat opinia publică prin parcare neregulamentară a automobilului.

Potrivit declarațiilor martorului Bînza Elena care la 08 martie 2017, comercializa flori la un chioșc din apropiere unde a avut loc fapta, a declarat că nu a observat incidentul, iar intensitatea celor întâmplate nu a creat un disconfort celor din jur deoarece a durat puțin timp.

Martorii și partea vătămată nu au conștientizat faptul că acțiunile șoferului automobilului erau ilegale și au creat pericol pentru pietonii care se deplasau pe stradă și bordură, circumstanță care demonstrează calitățile morale și comportamentul acestora în societate în raport cu alte persoane.

Faptul că inculpatul nu are calitate oficială de a constata și fixa încălcarea dreptului său în calitate de pieton, nu poate fi reținută în defavoarea acestuia, or, într-o societate de drept oricine își poate apăra drepturile și libertățile, legislatorul reținând obligația cetățeanului de a întreprinde acțiuni în vederea stabilirii ilegalităților, astfel că Aculicev Dmitri având doar intenția de a înregistra acțiunile, în opinia acestuia, ilegale ale șoferului automobilului, ca ulterior să expedieze materialele Poliției de Patrulare, fapt ce denotă că Aculicev Dmitri nu a acționat în mod huliganic.

A mai indicat apărarea, că prima instanță a analizat vag încadrarea juridică a faptei și nu a stabilit rolul, vinovăția și consecințele în acțiunile fiecărui cetățean care a fost implicat, fapt care atestă o interpretare și încadrare juridică greșită a faptei din 08 martie 2017.

În opinia apărării, raportul de expertiză juridică nr. 843/D din 13 aprilie 2017, nu poate fi admis în calitate de probă, deoarece a fost efectuat de către un expert care anterior a participat în cadrul cauzei penale în calitate de specialist, fapt confirmat prin raportul de constatare nr. 983 din 10 martie 2017.

A menționat, că procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14 aprilie 2017, urmează a fi exclus ca probă, deoarece acest act procesual a fost efectuat cu încălcarea art. 116 alin. (1)-(5) Cod de procedură penală, în contextul în care prezentarea după fotografie se face atunci când persoana care urmează a fi recunoscută, nu poate fi prezentată. Prin urmare, la 09 martie 2017, Aculicev Dmitri a dat explicații cu referire la fapta din 08 martie 2017, cu indicarea datelor de contact (f.d. 12). Astfel că, organul de urmărire penală nu avea un careva impediment pentru a efectua recunoașterea după persoană, din care motiv acest act procesual, este nul.

De asemenea, nu poate fi reținut ca probă, CD-ul cu înregistrarea video din 08 martie 2017, deoarece din această înregistrare nu rezultă cu care suport a fost efectuată, nu este indicată data înregistrării și nefiind examinat suportul în original, iar ordonanța privind autorizarea efectuării acțiunii procesuale de ridicare a înregistrării video, lipsește.

Consideră, că plângerea depusă de către Șargarovschi Nicoleta împotriva lui Aculicev Dmitri, a fost cu scop de răzbunare și de a-și motiva acțiunile de provocare a situației de conflict din 08 martie 2017.

Astfel, a mai precizat că Aculicev Dmitri este o persoană integră, se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost sancționat penal sau contravențional, este căsătorit, are la întreținere un copil minor și soția, și este angajat oficial în câmpul muncii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță a stabilit corect starea de fapt și circumstanțele de drept, și corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului Aculicev Dmitri în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită*, constatând că restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, precum și a altor persoane, vor fi realizate prin pedeapsa cu amendă în mărime de 600 unități convenționale.

Instanța de apel a menționat, că cercetarea judecătorească a fost efectuată cu respectarea prevederilor procesual penale, astfel concluzionând că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția lui Aculicev Dmitri, în săvârșirea faptei incriminate, apreciind ca fiind declarative argumentele apărării cu referire la faptul că învinuirea nu este confirmată prin probe.

Cu referire la alegațiile apărării privind excluderea în calitate de probe a raportului de expertiză juridică nr. 843/D din 13 aprilie 2017, procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14 aprilie 2017 și CD-ului cu înregistrarea video din 08 martie 2017, reținând prevederile art. 93 alin. (3), 94 și 158 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat că temeiuri de a exclude mijlocul de probă – raportul de expertiză juridică nr. 843/D din 13 aprilie 2017, nu au fost stabilite, și astfel nu poate fi reținută nulitatea actului procedural prin prisma prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, or, inculpatul Aculicev Dmitri și apărătorul acestuia, Roșioru Nadejda, nu au înaintat recuzare expertului, în momentul comunicării raportului de expertiză, ori la terminarea urmăririi penale.

De asemenea, referitor la modalitatea de dobândire a probei - înregistrarea video din 08 martie 2017, instanța de apel a constatat că nu există careva încălcări ale prevederilor legale în acest sens, care să influențeze autenticitatea informației obținute.

Instanța de apel a precizat, că nu este afectată veridicitatea, utilitatea, concludența și admisibilitatea probei video, prin faptul că din aceasta nu rezultă cu care suport a fost efectuată înregistrarea video, că nu este indicată data în înregistrarea video, și că nu a fost examinat suportul în original.

Totodată, nu poate fi reținută nulitatea actului procedural, prin prisma prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, întrucât Aculicev Dmitri și apărătorul acestuia, Roșioru Nadejda, la terminarea urmăririi penale nu au invocat un asemenea temei (f.d. 118-119), iar apărătorul Bogos Alexandru, în prima instanță și în instanța de apel, nu au probat necesitatea înlăturării nulității relative prin anularea actelor procedurale întocmite de către ofițerul de urmărire penală în cazul dobândirii probei - înregistrarea din 08 martie 2017, prin mijlocul de probă - corpul delict, și anume CD-ul, cu neadmiterea probei în procesul penal.

Instanța de apel a reținut, că nu vor fi excluse nici datele obținute prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14 aprilie 2017, deoarece nu a fost invocată și probată de către apărare, necesitatea înlăturării nulității relative prin anularea actelor procedurale întocmite de către ofițerul de urmărire penală, iar efectuarea acțiunii procesuale - recunoașterea după fotografie și nu după persoană, nu a încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale inculpatului Aculicev Dmitri, care să influențeze autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.

În opinia instanței de apel, sunt neîntemeiate alegațiile apărării precum că partea vătămată și martorii au făcut declarații contradictorii și neveridice, deoarece procedura de audiere a martorilor și a părții vătămate a avut loc în conformitate cu legislația în vigoare. Mai mult ca atât, în speță nu s-a constatat că aceștia au fost în relații ostile.

Instanța de apel a menționat, că comportamentul părții vătămate, care a fost apreciat de către inculpat ca fiind „illegal”, nu îi oferă dreptul ultimului de a acționa în afara normelor stabilite, or, acesta urma să acționeze corect, să solicite intervenția organelor de drept.

Cu referire la alegațiile părții apărării, potrivit cărora prima instanță a adoptat o soluție greșită de condamnare a inculpatului Aculicev Dmitri în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, întrucât acțiunile inculpatului urmau să fie reîncadrate în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional, instanța de apel a stabilit că prima instanță nu a comis careva erori care ar impune casarea sentinței adoptate, în partea recunoașterii vinovăției inculpatului Aculicev Dmitri în săvârșirea infracțiunii.

În opinia instanței de apel, afirmațiile apelantului reprezintă opinia

subiectivă a acestuia, or, prima instanță corect a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Aculicev Dmitri în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, cărora le-a dat o apreciere corectă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a conchis, că acțiunile lui Aculicev Dmitri se încadrează în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.*

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 287 Cod penal, se exprimă prin încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

Acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism, obrăznicie deosebită, trebuie de înțelese violarea demonstrativă a normelor general acceptate.

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează, din punct de vedere al sensului și orientării intenției făptuitorilor, de motivele, scopurile și circumstanțele acțiunilor săvârșite de ei.

Astfel, instanța de apel a precizat, că acțiunile lui Aculicev Dmitri nu pot fi calificate ca un delict contravențional *cauzarea vătămării integrității corporale*, prevăzută de art. 78 Cod contravențional, deoarece acțiunile au fost săvârșite cu încălcarea ordinii publice, însoțită cu aplicarea violenței asupra persoanei, într-un loc public, în urma cărui fapt a fost tulburată ordinea publică, în prezența martorilor oculari, a trecătorilor, vânzătorilor și cumpărătorilor, fapte ce în mod evident depășesc limitele unei contravenții prevăzute de art. 78 Cod contravențional.

Prin urmare, instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate Șargarovschi Nicoleta și a martorilor oculari Arman Nicoleta, Patron Nicoleta, Cristina Goliș și Brînza Elena care atât la urmărirea penală, precum și în cadrul ședinței de judecată, fiind avertizați de răspundere penală conform art. 312-313 Cod penal, au declarat că inculpatul Aculicev Dmitri, cu obrăznicie deosebită și indicații grosolane, a folosit cuvinte necenzurate, inițiind un conflict, în urma căruia a aplicat lui Șargarovschi Nicoleta o lovitură în rezultatul căreia ultima a căzut la pământ, iar după aplicarea loviturii, inculpatul a conștientizat ilegalitatea acțiunilor sale.

Instanța de apel a conchis, că vinovăția lui Aculicev Dmitri a fost dovedită pe deplin prin probele administrate, învinuirea fiind confirmată în cadrul cercetării judecătorești, iar acțiunile acestuia se încadrează în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

De asemenea instanța de apel a conchis că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75-78 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Aculicev Dmitri, și anume fiindu-i stabilită amendă în mărime de 600 unități convenționale, conform sancțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, în contextul în care Aculicev Dmitri a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, antecedente penale nu are, este angajat în câmpul muncii și are la întreținere un copil minor, se caracterizează pozitiv, iar la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află. De asemenea, la aprecierea categoriei și cuantumului pedepsei aplicate lui Aculicev Dmitri, prima instanță a ținut cont de comportamentul acestuia în timpul săvârșirii infracțiunii (comportament antisocial manifestat prin încălcarea ordinii publice și aplicarea violenței) și imediat după consumarea acesteia (părăsirea locului faptei).

Astfel, prima instanță a efectuat o analiză complexă a gravității faptei care a fost săvârșită, a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, de la locul de trai și muncă, precum și cel de înaintea, și după săvârșirii infracțiunii incriminate, astfel corect concluzionând că în privința inculpatului Aculicev Dmitri, scopul reeducării, corectării și prevenirii, precum și scopul restabilirii echității sociale, vor fi atinse prin aplicarea sancțiunii echitabile cu amendă în mărime de 600 unități convenționale.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că prima instanță, în baza art. 229 și 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, corect a dispus încasarea din contul inculpatului Aculicev Dmitri în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 389 lei, suportate pentru efectuarea raportului de constatare nr. 983 din 10 martie 2017 – 69 lei și raportul de expertiză judiciară nr. 843/D din 13 aprilie 2017 – 320 lei.

5. Avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal intentat în privința lui Aculicev Dmitri, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, să fie încetat conform art. 275, 284 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, din motiv că fapta constituie o contravenție, și dispunerea intentării procesului contravențional în privința lui Aculicev Dmitri, în baza art. 78 alin. (2), 354 Cod contravențional.

5.1. În argumentarea recursului menționează, că instanțele de fond au pus la baza adoptării soluției, declarațiile părții vătămate Șargarovschi

Nicoleta, care a comunicat despre faptul că a fost agresată în stradă de către Aculicev Dmitri, precum și declarațiile martorilor Patron Nicoleta, Goliș Cristina și Arman Nicoleta, confruntările dintre participanții la proces și CD-ul cu înregistrările video.

Susține, că nu s-a elucidat faptul dacă Șargarovschi Nicoleta a fost lovită intenționat sau a fost împinsă de către inculpat. Totodată martorii au indicat că nu au văzut nemijlocit dacă Șargarovschi Nicoleta a fost lovită s-au îmbrâncită cu forța, iar în acest sens urmează a fi apreciate doar declarațiile martorului Patron Nicoleta, care a indicat că partea vătămată a fost cea care a inițiat conflictul.

Consideră că martorul Arman Nicoleta a dat declarații subiective, deoarece aceasta era șoferul care a încălcat Regulamentul Circulației Rutiere prin parcare neregulamentară și crearea obstacolelor pentru pietoni.

Indică apărarea, că fapta care a avut loc la 08 martie 2017, a durat aproximativ 5-10 minute și prin urmare, evenimentele nu au fost de o intensitate și grad sporit social și nu au dus la deranjarea ordinii publice, iar elementele de cinism și obrăznicie deosebite, nu s-au stabilit în acțiunile lui Aculicev Dmitri.

Astfel, menționează că în acțiunile lui Aculicev Dmitri nu se întrunește elementul principal al laturii obiective al infracțiunii de huliganism, și anume, încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o lipsă de respect față de societate în prezența mai multor persoane, indicând prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr. 4 din 19 iunie 2006.

Din acțiunile lui Aculicev Dmitri, nu rezultă careva elemente de cinism deosebit, obrăznicie, în contextul în care dintre trecătorii sau persoanele aflate la fața locului, nu s-au plâns că ar fi fost deranjați cumva de fapta care a avut loc, or, cei care au generat situația, au fost martorii Patron Nicoleta, Goliș Cristina, Arman Nicoleta și partea vătămată Șargarovschi Nicoleta, care au desconsiderat opinia publică prin parcare neregulamentară a automobilului.

Potrivit declarațiilor martorului Bînza Elena care la 08 martie 2017, comercializa flori la un butic din apropiere, unde a avut loc fapta, a declarat că nu a observat incidentul, iar intensitatea celor întâmplate nu a creat un disconfort celor din jur deoarece a durat puțin timp.

Subliniază apărarea, că expertul Buga Marin, a participat în cadrul cauzei penale în calitate de specialist, precum și în calitate de expert, și în conformitate cu art. 89 alin. (4), (5) Cod penal, susține în continuare și solicită recuzarea acestuia. Astfel, susține că urmează a fi exclus ca probă raportul de expertiză juridică nr. 843/D din 13 aprilie 2017.

De asemenea, indică că urmează a fi exclus ca probă și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14 aprilie 2017, deoarece acest act a fost efectuat cu încălcarea prevederilor art. 116 alin. (1)-(5) Cod de

procedură penală, în contextul în care prezentarea după fotografie se face atunci când persoana care urmează a fi recunoscută, nu poate fi prezentată. Prin urmare, la 09 martie 2017, Aculicev Dmitri a dat explicații cu referire la fapta din 08 martie 2017, cu indicarea datelor de contact (f.d. 12). Astfel că, organul de urmărire penală nu avea un careva impediment pentru a efectua recunoașterea după persoană, din care motiv acest act procesual, este nul.

Totodată, mai indică că nu poate fi reținut ca probă, nici CD-ul cu înregistrarea video din 08 martie 2017, deoarece din această înregistrare nu rezultă cu care suport a fost efectuată, nu este indicată data înregistrării și nefiind examinat suportul în original, iar ordonanța privind autorizarea efectuării acțiunii procesuale de ridicare a înregistrării video, lipsește.

Conchide că în acțiunile lui Aculicev Dmitri nu sunt stabilite elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism, din care motiv, urmează a fi reîncadrate în contravenție.

Consideră, că plângerea depusă de către Șargarovschi Nicoleta împotriva lui Aculicev Dmitri, a fost cu scop de răzbunare și de a-și motiva acțiunile de provocare a situației de conflict din 08 martie 2017. Or, Aculicev Dmitri este o persoană integră, se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost sancționat penal sau contravențional, este căsătorit, are la întreținere un copil minor și soția, precum și este angajat oficial în câmpul muncii.

Astfel, apărarea, în principiu, invocă în recurs aceleași argumente care le-a indicat și în apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a*

afectat soluția instanței, 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii, 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, precum și 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, cu referire la criticile invocate de apărare precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat. Mai mult, în conținutul recursului nu au fost descrise care anume din motivele apelului nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

Colegiul penal menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

De asemenea, reieșind din esența criticilor invocate de către apărare, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, acesta face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Aculicev Dmitri în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că acțiunile

inculpatului constituie o contravenție, și acestea urmând a fi recalificate în baza art. 78 alin. (2), 354 Cod contravențional.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

Contrar argumentelor apărării prin care se invocă faptul, că instanțele de fond și-au fundamentat soluția în baza declarațiilor părții vătămate Șargarovschi Nicoleta, a martorilor Patron Nicoleta, Goliș Cristina și Arman Nicoleta, precum și în baza confruntărilor efectuate dintre participanții la proces și CD-ul cu înregistrările video, Colegiul penal conchide, că instanța de

apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Aculicev Dmitri, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului.

În acest sens, instanța de recurs nu va reține nici argumentele apărării cu privire la excluderea probelor, și anume, a raportului de expertiză juridică nr. 843/D din 13 aprilie 2017, procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14 aprilie 2017 și CD-ului cu înregistrarea video.

Totodată, apărarea consideră că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, însă Colegiul penal relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe potrivit căreia Aculicev Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei, cu dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 389 lei.

La fel, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către apărare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs consideră că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost întocmit cu respectarea prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, din care rezultă că instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat, iar acesta fiind expus clar.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele recurentului cu privire la existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici

mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță, inculpatul Aculicev Dmitri a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită*, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului Aculicev Dmitri în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Aculicev Dmitri, astfel corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

Sub aspectul temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10)

Cod de procedură penală, invocat de către partea apărării, instanța de recurs reține că la menținerea soluției primei instanțe de aplicare a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, instanța de apel a stabilit că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 78 Cod penal, precum și de faptul că inculpatul Aculicev Dmitri a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, anterior nu a fost condamnat, este angajat în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor, se caracterizează pozitiv de la locul de trai, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru. De asemenea, prima instanță a ținut cont și de comportamentul inculpatului în timpul săvârșirii infracțiunii, care a manifestat un comportament antisocial, încălcând ordinea publică cu aplicarea violenței, iar după consumarea infracțiunii, acesta a părăsit locul faptei. La caz, corect s-a concluzionat că scopul reeducării, corectării, prevenirii și restabilirii echității sociale, va fi atins prin aplicarea în privința inculpatului Aculicev Dmitri a sancțiunii echitabile sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, invocată de recurent, care susține că acțiunile lui Aculicev Dmitri nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism, susținând că acestea urmează a fi reîncadrate în baza art. 78 alin. (2) ori 354 Cod contravențional, Colegiul penal constată că alegațiile apărării în această parte sunt vădit neîntemeiate, deoarece apărarea a invocat supra și eroarea de drept prevăzută de p.8), astfel că invocarea erorii de drept prevăzute la p.12) este una contradictorie, mai mult, asupra argumentelor expuse în susținerea prezenței erorii indicate instanțele s-au expus în mod temeinic și deplin, considerând corectă încadrarea acțiunilor inculpatului în baza prevederilor art. 287 alin.(1) Cod penal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului Aculicev Dmitri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui **Aculicev Dmitri xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată, pronunțată la **11 decembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor